

DREVER

Domarkompendium

framtaget till Svenska Dreverklubbens utbildning för Svenska Raser 2024

DREVER	
FCI-nummer 130 FCI-standard på engelska publicerad 2021-09-07 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2021-07-27 Översättning fastställd av SKKs centralstyrelse 2019-11-19	

Ursprungsland/hemland	
Sverige	

Användningsområde	
Sverige	

FCI-klassifikation	
Drivande jakthund.	

Bakgrund/ändamål	
<p>Den tyska rasen westfalisk dachsbracke importerades till södra Sverige under 1910-talet. Det första exemplaret registrerades år 1913. Man hörde dock inte mycket om rasen före 1930-talet då man började uppmärksamma dess fördelar som rådjurshund. Allt eftersom den tidigare så fåtaliga rådjursstammen blev starkare och började förflytta sig längre upp i landet, fick fler jägare kontakt med rasens förtjänster. År 1947 gavs den svenska varianten av dachsbracke namnet drever, emedan den höll sig två cm över den westfaliska dachsbrackens mankhöjds mått. År 1953 erkändes drever som svensk ras. Drevern anses närmast som en självklarhet för rådjursjakt men inte minst är den också en uppskattad har-, hjort- och rävhund. I allt väsentligt skall drevern vara byggd för sitt ändamål, dvs. drevjakt. Den är en hund som effektivt skall kunna arbeta i svenska marker och svenskt klimat. Rasen är en utpräglad jakthund och man hör sällan talas om den som enbart sällskapshund.</p>	

Helhetsintryck

Drever skall vara en relativt långsträckt och lågställd hund som mera präglas av styrka och robusthet än av ädelhet och snabbhet. Den skall ha god resning och väl utvecklad muskulatur samt vara rörlig. De skillnader i kroppsbyggnaden som betingas av könet skall vara tydligt framträdande.

Den relativt långsträckta och lågställda kroppsformen är en förutsättning för långsam drevhastighet och detta skall därför tillmätas stor betydelse vid bedömning och typning. Drevern skall ge ett robust intryck. Dreverklubben är också mån om att drevrarna alltid typas då de bedöms.

Det väsentliga för könsprägel hos en hanhund är kraftigt utvecklat huvud, kraftigt och resligt framparti, muskulös hals samt i förhållande till tiken ett smalare kors och bäcken. Hanen har dessutom kortare länd och en mera utpräglad muskulatur.

Tiken kännetecknas av ett aningen smalare och längre huvud, bredare kors och bäcken och ett förhållandevis längre ländparti. Mankpartiet skall inte vara nämnvärt högre än korset, halsen smalare och muskulaturen rundare.

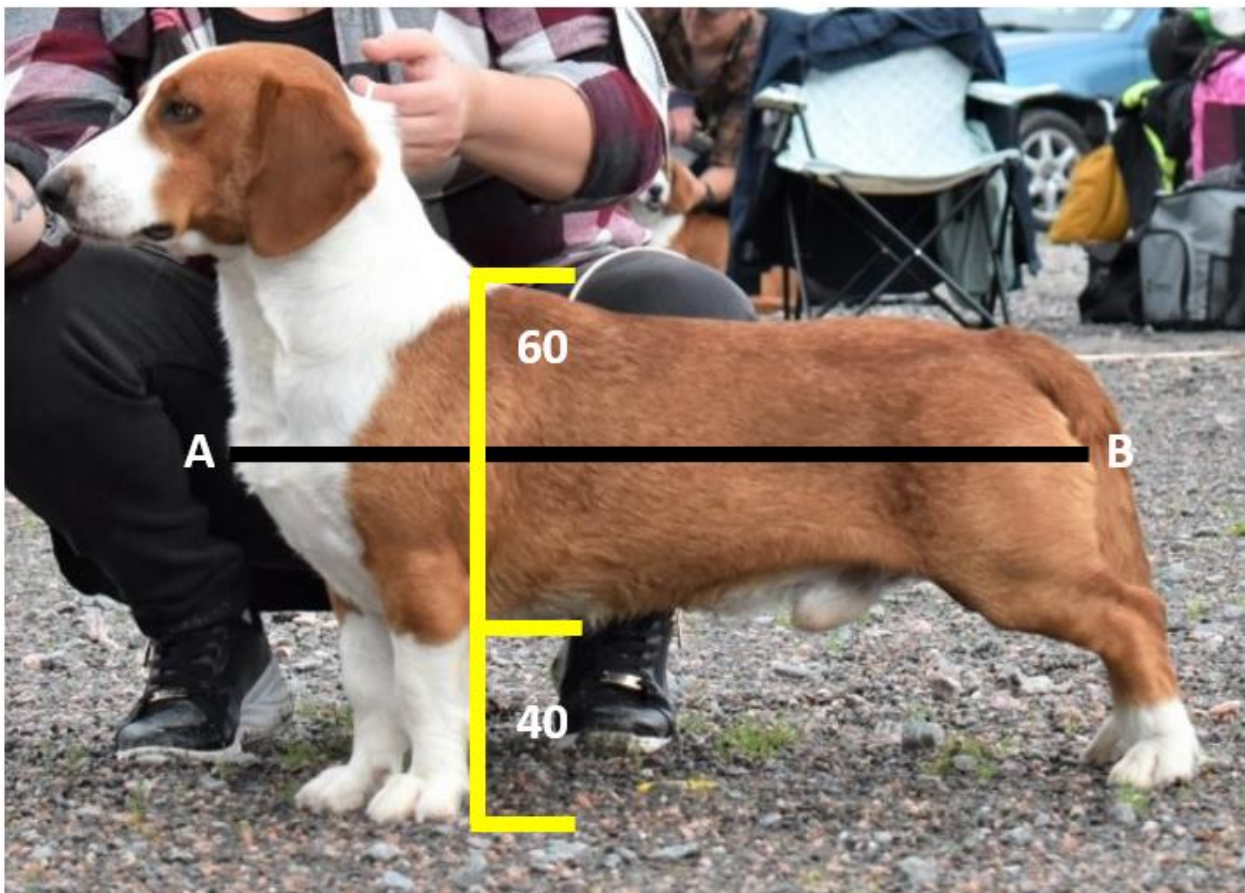
Tik och hane av utmärkt typ och helhet! Bilden t v visar en tik och t h hane. Två mycket vältypade individer och med utstrålning utöver det vanliga. Lägg märke till uttrycket i huvudet, den fina pigmenteringen, proportionerna, överlinjen och samt den utmärkta kroppslängden och de grova välställda extremiteterna.

Viktiga måttförhållanden

Markavståndet skall vara ca 40 % av mankhöjden. Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet

Kroppslängden (A – B) skall vara 1,60 - 1,65 (gärna 1,65) gånger mankhöjden, vilket innebär för hanhund en kroppslängd på ca 57-58 cm och för tik motsvarande 54-55 cm (gärna ytterligare några cm). En drever som har kroppslängd 57-60 cm upplevs ofta som välbyggd och med korrekta proportioner.

Drevern får aldrig ge ett lätt eller luftigt intryck. Långsträckta, grova och robusta hundar eftersträvas.

Uppförande/karaktär	
Dreverer skall vara uppmärksam och ha ett lugnt temperament. Den får aldrig vara aggressiv, nervös eller skygg.	Hund vars mentalitet inte medger eller i hög grad försvårar bedömning eller mätning ska uteslutas från pris oavsett exteriöra förtjänster. Om en hund diskvalificeras eller får nedsatt pris på grund av mentaliteten skall den mentala svagheten alltid beskrivas i kritiken (t.ex. skygg, ej ringvan, morrar, flyktbeteende mm).

Huvud	
Huvudet skall vara förhållandevis stort. Det skall vara långsträckt och avsmalna framåt. Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet.	Allmän kommentar om huvudet: Huvudets form och uttryck ger drevern den rätta raskaraktären och det rätta uttrycket. Det korrekta huvudet är kraftfullt, relativt skarpt mejslat och torrt. Avståndet från nosspegeln till stopet skall enligt standarden vara samma som hjässans längd (1 : 1). Detta gäller i första hand hanar. För tikar anses att huvudet blir mera feminint om avståndet mellan nosspegel och stop är aningen längre. Nospartiet skall vara väl utfyllt med en väl utvecklad underkäke och får aldrig verka snipigt men inte heller ha alltför mycket läpp. Hjässan får inte vara för bred så att huvudet verkar för grovt. Inget är skrivet i standarden om vinkeln mellan nos och hjässa. Normalt är att planen ska vara svagt divergerande eller parallella. Aldrig konvergerande.

T v Tikhuvud och t h hanhundshuvud. Vackra huvuden med korrekta proportioner i längd på huvud och nosparti. Lägg även märke till de vackert avrundade öronen och tilltalande pigmenteringen.

Skallparti

Skalle	
Hjässan skall vara endast obetydligt välvd.	
Stop	
Stopet skall vara svagt markerat.	

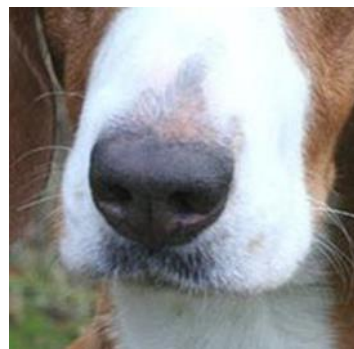
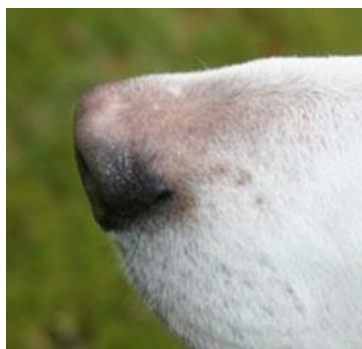
Utmärkta hanhuvud

Utmärkta tikhuvud

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara svart med väl utvecklade och vida näsborrar.	Vissa hundar kan ha en ljusare strimma (förlängning av bläsen) som går genom tryffeln. Detta bör betraktas som ett fel vilket som helst.

Nosparti	
Nospartiet skall vara väl utvecklat och får varken uppifrån eller från sidan sett vara snipigt. Nosryggen skall vara rak eller svagt konvex.	

Läppar	
Läpparna skall sluta väl intill käkarna och täcka tänderna. Mungiporna skall vara strama.	

Käkar/tänder	
Käkarna skall vara kraftiga med ett regelbundet och komplett saxbett. Saknade PM1 och M3 skall inte längre anses som ett diskvalificerande fel. Tångbett accepteras.	I rasen finns också problem med smala underkäkar. Det är viktigt att underkäken är tillräckligt bred och normalt utvecklad. Det förekommer övertaliga incisiver både i överkäke och underkäke, bedöms i graden av avvikelse.

Kind	
	En köttig kind ger fel uttryck och bedöms i graden av avvikelse.

Till vänster hane med alltför mycket läpp och något lätt huvud.

(Dessutom högt ansatta något korta öron som skulle vara bättre rundade nedtill)

Till höger tik med alltför mycket läpp.

(Något maskulint tikhuvud med vackra öron av utmärkt längd och vackert rundade)

Ögon

Ögonen skall vara klara och uttrycksfulla. De får inte vara utstående eller visa ögonvita. Färgen skall vara mörkbrun. Ögonlockskanterna skall sluta väl an mot ögongloben.

Normalt har trefärgade hundar mörkare ögon medan röda och särskilt de ljusa röda-/gulvita har något ljusare ögon, vilket måste accepteras så länge som ögonfärgen harmoniserar med pälsfärgen.

Hundar med "stickande eller hök-aktiga" ögonfärg bör bedömas strängt. Rödaktiga bindhinnor bör vid förekomst noteras i kritiken.

Öron

Öronen skall vara relativt lågt ansatta, medellånga och breda med slätt fall. De skall vara avrundade nedtill. Örats inre kant skall ligga tätt intill kinden.

Vi har sedan en tid problem med att det kommer fram hundar med högt ansatta öron, vilket ger ett felaktigt intryck, det ska bedömas i graden av avvikelse.

Hals

Halsen skall vara förhållandevis lång och kraftig utan något löst halsskinn. Den skall vackert och jämnt övergå i kroppen.

Till vänster tik med mörkbruna ögon och till höger tik med något ljusare ögon som väl harmoniserar med omgivande pälsfärg. Detta är helt OK!

Kropp

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan.

Rygglinjen skall vara fast i rörelse. Observera att särskilt hanarna med sin mer muskulösa manke i kombination med det något välvda ländpartiet har en mera uttalad "dipp" vid 11:e bröstkotan, d.v.s. diafragma-kotan, än tikarna.

Dreverskelett som visar "dippen" vid 11:e bröstkotan.

T v tik och t h hane av utmärkta typer. Båda med utmärkt längd och bra överlinjer. Notera den markerade manken hos hanhunden. Tiken står något framåtlutad.

Kropp

Manke	
Manken skall vara väl markerad hos hanhundar.	

Rygg	
Ryggen skall vara stark och muskulös.	

Ländparti	
Länden skall vara kraftig och förhållandevis kort. Från sidan sett skall den vara svagt välvd	

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara väl utvecklad och äggformad. Förbröstatet skall vara väl markerat. Bröstkorgen skall nå tydligt nedanför armbågen. De bakre revbenen skall vara väl utvecklade.	Alltför många drevrar har fattiga förbröst vilket måste uppmärksammas vid bedömningen. Hund som har utmärkt förbröst bör få denna förtjänst påtalad i såväl den muntliga som skriftliga kritiken.

Två tikar med väl markerade förbröst. Tiken t v är en ungtik som ännu är lite tunn i benstommen och tiken t h nioåring i prima form och mycket välbyggd! Notera den plana överlinjen trots tikens ålder.

Underlinje och buk	
Bröstlinjen skall jämnt övergå i den svagt uppdragna buklinjen.	

Svans	
Svansen skall vara lång och grov vid roten. Den skall helst bäras hängande men får bäras högre, dock aldrig upp över ryggen.	

Extremiteter

Framställ

Helhet

Frambenen skall framifrån sett vara raka. Benstommen skall vara kraftig.

Det är viktigt att frambenens "rakhet" bedöms då hunden är i rörelse och aldrig i stillastående.

Se bilden på den stående tiken samt hur felet försvinner på rörelsebilderna.

Se bilden på den stående tiken samt hur felet försvinner på rörelsebilderna. För övrigt en extremt tilltalande tik med ett synnerligen vackert dreverhuvud!

Extremiteter

Framställ

Skulderblad	
Skulderbladen skall vara långa och breda med väl utvecklad kam. De skall sluta väl intill bröstkorgen. Från sidan sett skall dess längdaxel bilda ca 50 graders vinkel mot horisontalplanet. Skulderpartiet skall ha väl utvecklad muskulatur.	Det är av stor vikt att skulderbladet är väl tillbakalagt.

Ungtik med alltför brant skulderläge och kort överarm och en för stor vinkel skulderblad-överarm. Utmärkta öron och ansättning samt pigmentering.

Överarm	
Överarmarna skall vara förhållandevis långa och breda. De skall ligga väl intill bröstkorgen men dock vara fritt rörliga. De skall bilda cirka 100 graders vinkel mot skulderbladens längdaxlar.	Alltför branta skuldror och för korta överarmar är ett problem i rasen detta ska bedömas i grad av avvikelse.

Armbåge	
Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridda.	

Underarm	

Handlov	

Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara fjädrande och från sidan sett svagt vinklade.	

Framtassar	
Framtassarna skall vara fasta med väl slutna tår och väl utvecklade trampdynor. De skall varken vara utåt- eller inåtvidna.	

Bakställ

Helhet	
Bakbenen skall bakifrån sett vara parallella.	

Lår	
Låren skall vara breda och muskulösa.	

Knäled	
Knälederna skall vara väl vinklade.	

Underben	

Has/hasled	
Hasorna skall vara breda och kraftiga. De skall vara väl vink-	

Mellanfot	
Mellanfötterna skall vara korta och nästan lodrätt ställda.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara fasta med väl slutna tår och väl utvecklade trampdynor. De skall varken vara utåt- eller inåtvidna.	

Rörelser	
Rörelserna skall vara jämna, parallella och vägvinnande. Rygglinjen skall vara fast i rörelse.	<p>I sakta fart är rörelserna normalt parallella men då farten ökas strävar drevern liksom andra kortbenta raser att vid ökad fart sätta benen allt närmare centrumlinjen. Se även bilderna på sidan 11.</p> <p><i>Här bör påtalas att drevern är en chondrodystrof ras. Därför kan något utåtvridna framtassar accepteras.</i></p> <p>Observera att raka framben aldrig får premieras på bekostnad av den långsträckt, lågställda och robusta rätta drevertypen.</p>

Rörelserna skall vara jämna, parallella och vägvinnande. Rygglinjen skall vara fast i rörelse.

Tik med vägvinnande steg och med fast rygglinje i rörelse.

Hud	

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara grov, tätt åtliggande och rak. På huvud, öron och nedre delen av benen skall pälsen vara kortare, på hals, rygg och lårens baksidor längre. På svansens undersida skall den vara borstig, men inte bilda fana.

I rasen finns nu en viss förekomst av "snaggiga" hundar som har alltför tunt hårlag och med för dålig underull, detta skall bedömas i graden av avvikelse.

Observera att även om standarden föreskriver "rak" päls så brukar den perfekta dreverpälsen oftast hittas på hundar som på behåringen på ryggen från svansroten och 5-6 cm framåt har en päls som har en aningen vågig struktur.

Bilden ovan till vänster visar en drever med utmärkt päls. Något vågig päls strax framför svansroten eller ännu vågigare än vad bilden visar.

Till höger tik med rejält hårlag, på övre gränsen men helt OK!

Drever med lång päls är otypisk. Den långa pälsen är dessutom ett hinder för hunden i skogen.

Färg

Med undantag för övervägande vit färg, merle samt leverbrun färg, är alla färger i kombination med vita tecken tillåtna. Färgerna skall vara klara och så skarpt avgränsade från varandra som möjligt. De vita tecknen skall vara synliga såväl framifrån som från sidorna och bakifrån. De skall helst förekomma både som blås och hel halsring samt på ben, tassar och svanspets. En symmetrisk teckning är önskvärd.

Vit fläck som inte är alltför stor och sitter i anslutning till halsringen på bålens främre hälft bedöms i graden av avvikelser. Vad gäller orena färger, d v s smutsigt i det vita eller mörka strimmor i t ex den röda färgen bör detta uppmärksammas och betraktas som ett fel vilket som helst. Ofta paras röd/vita och trefärgade drevrar (för att få en bredare avelsbas) vilket ibland ger avkommor med mörka stickelhår eller mörkare strimmor i det röda/gula (s k brindle).

Hund som är "blå" till färgen (blå sadel som skiftar mellan blått och blåsvart) skall bedömas STRÄNGT.

Observera att leverfärg är ett diskvalificerande fel.

T v Hane med sadel som påminner om färgen på luzernerstövare. OBS förväxla ej med leverfärgade som helt saknar svart pigment på trampdynor, klor, i munnen samt på nostruffeln.

T h Randig eller "brindle" tik vars färg är helt OK. Denna färg skall endast tas hänsyn till vid konkurrensbedömningen.

OBS! Drever med vit fläck som sitter i anslutning till halsringen eller på främre halvan av kroppen.

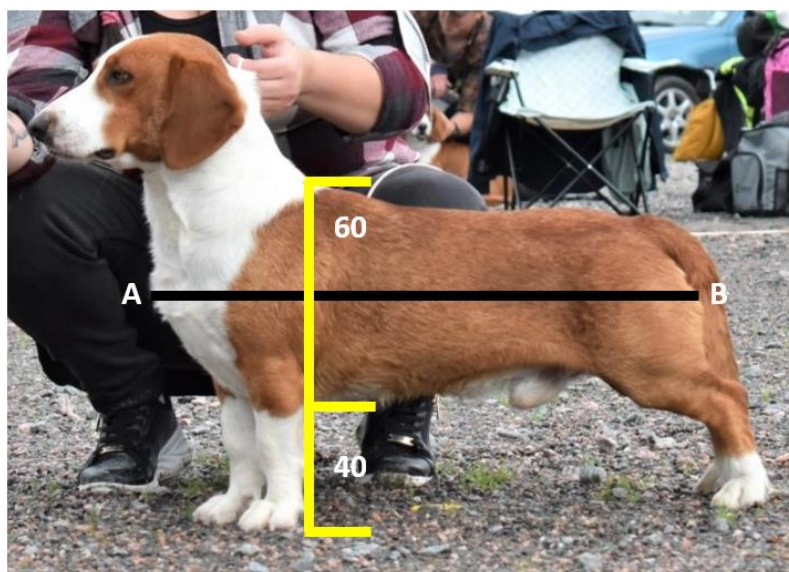

Bilden till vänster visar en unghund med ljus sotig grå pälsfärg. Denna typ av färgnyans är inte önskvärd och skall bedömas STRÄNGT i kvalitetsbedömningen.

Bilderna i mitten och till höger visar samma hund. Tiken är sotig i den röda färgen och har en gråaktig nyans i pigmenteringen. Denna typ av färgnyans är inte önskvärd och skall bedömas STRÄNGT i kvalitetsbedömningen.

Storlek/Vikt

Mankhöjd	
Hanhund: 32–38 cm, idealmankhöjd 35 cm. Tik: 30–36 cm, idealmankhöjd 33 cm.	Observera att drevern är en ras som alltid skall mätas. Detta skall alltid göras på bord med fast underlag. Klubben vill att eventuellt CK/Cert skall förbehållas de hundar som ± 2 cm från idealhöjden. Ofta tappar de hundar som ligger på övre gränsen i typ och har ibland alltför stort markavstånd, medan de hundar som ligger på nedre höjdgränsen ofta har för litet markavstånd. Klubben vill att eventuellt CK/Cert skall förbehållas de hundar som bedöms ha kroppslängd som uppgår till åtminstone 1,6-1,65 gånger mankhöjden. Det är inte ovanligt de hundar som upplevs lite kortare ofta också tappar i helhet.

Vikt	

Fel

Fel	
<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.</p> <ul style="list-style-type: none">• Köttfärgad nostryffel.• Felaktigt antal framtänder.• Ljusa ögon.• Vita tecken på andra ställen än de i standarden föreskrivna.	

Allvarliga fel	
<ul style="list-style-type: none">• För litet markavstånd.• Smal underkäke.• Svankrygg.• Karprygg.• Krokiga framben.• Utåt- eller inåtvridna tassar.	

Diskvalificerande fel	
<ul style="list-style-type: none">• Aggressiv eller extremt skygg.• Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.• Utpräglat under- eller överbett.• Felaktig position av hörntänder, en eller båda som trycker upp i gommen.• Blå ögon, ett eller båda.• Kroksvans eller i övrigt defekta svanskotor.• Övervägande vit färg, merle eller leverbrun färg.• Mankhöjd som understiger eller överstiger den i standarden föreskrivna.	

Nota bene	
<p>Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.</p>	

Testiklar	
<p>Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.</p>	

SISTA MINUTEN LÄSNING!

Mät alltid på bord!

Hanar 32-38 cm. Ideal 35 cm, CK/Cert till ± 2 från denna.

Tikar 30-36 cm. Ideal 33 cm, CK/Cert till ± 2 från denna.

Räkna framtänderna i överkäken.

Se upp med smala underkäkar!

Typa alltid och ange alltid typ eller helhet i kritiken.

Viktigt långsträckt, lågställd och robust. Kroppslängden bör åtminstone vara 1,6-1,65 ggr mankhöjden. Var restriktiv med CK/Cert om hunden ger ett kort eller kompakt intryck!

Om hunden uppfattas vara **ljus grå i pälsen**, ska det bedömas **STRÄNGT!** Ljus grå päls färg är INTE önskvärd.

Leverfärgad utgör diskvalificerande fel.

Markavstånd ca 40%

Typningen är extra viktig och är grundstenen vid all dreverbedömning. Dock kan en hund p g a detaljfel alltid tilldelas lägre pris än dess typ motsvarar.

HANAR, EXCELLENT KVALITET

HANAR, EXCELLENT KVALITET

TIKAR, EXCELLENT KVALITET

TIKAR, EXCELLENT KVALITET

